

27.12.2016

אידיאליזם

מאת יגאל זקס

כל הזכויות שמורות

דמויות:

זאב בן יאיר: גבר כריזמטי בן 50 בערך, איש תקשורת שנון, פרובקטור פוליטי מתוחכם, אומן מניפולאציה, קוסם.

נטלי דורון: שחקנית צעירה, יפהפיה, אידיאליסטית. נשואה למיקי.

מיקי דורון: בן 40, במאי טלוויזיה. נשוי לנטלי.

מור לוי: אשת עסקים מתוחכמת עם סקס אפיל בוטה, בת 40.

סטס: טכנאי, בן 35, חסון, מעט מגושם, רומנטיקן.

אמפי תיאטרון, מפלסי מדרגות סביב זירה אליפטית, שבמרכזה במה עגולה. סביב הבמה יריעות עליהן ניתן להקרין וידאו. חמשת הדמויות רוב הזמן על הבמה, עדות להתרחשות, המיקומים על הבמה, מרמזים על מיקום גאוגרפי, אבל בעיקר מסמנים טריטוריה רגשית, אזור נוחות, ונקודת מבט. ימין במה - הבית של נטלי ומיקי, שמאל במה - המועדון של מור.

הזמן - העתיד הקרוב - מבחינת טכנולוגיה ואופנה אין מהפכות גדולות, כי העתיד הקרוב מאוד דומה להווה, אבל ריחוק קל מאפשר לעתיד הקרוב להראות ולהרגיש קצת יותר תיאטרלי, קצת יותר "עתידיני".

הנחיית קריאה: כששתי רפליקות נאמרות בו זמנית, הסימון / מורה את המקום בו מתחילה להאמר במקביל הרפליקה הבאה.

הבמה ריקה

מוזיקה. קול גברי נמוך חם ואינטימי, בוקע מהרמקולים:

זאב בן יאיר: מה אתם רוצים? (רגע) למה אתם כאן? (רגע) מה אתם רוצים לראות? (רגע) במה אתם בוחרים להאמין? (רגע) אם היה לי את הכוח להגשים לכם משאלה אחת. משאלה אחת בלבד. מה הייתם מבקשים? קחו את הזמן, אל תמהרו, תחשבו על זה טוב טוב, ורק כשתהיו לגמרי בטוחים שזה מה שאתם רוצים, תעצמו את העיניים, ו...!

האמת על ביקוש, היצע והשוק החופשי

צלצול טלפון. מוזיקת אלקטרונית, תאורת מועדון. צלליות, מור נכנסת, היא בת 40, נראית בגילה ולמרות זאת או בגלל, היא לבושה ומתנהלת באופן שמשדר סקס אפיל בוטה, שקשה להתעלם ממנו, טלפון ביד אחת, כוס יין בשניה, סטס נכנס בעקבותיה וצופה בה מהצד, כמעט בן 40, חסון, קצת מגושם, לבוש ג'ינס וחולצת כפתורים סולידית.

מור: (בטלפון, כוס יין ביד, מדברת בקול רם כדי להתגבר על המוזיקה, מדי פעם מביטה לכיוון סטס) לא אמין?! מה לא אמין? שחקנית שמשחקת זונה זה יותר אמין מזונה

אמיתית?... אז מה אם אתה רוצה, זה סתם בלגן מיותר... מאיפה אני אמצא לך שחקנית שתהיה מוכנה...? ...סבבה, מה שאתה רוצה, רק שתבין שאם אתה מתעקש על שחקנית זה גם יכפיל את העלויות... אתה מוכן להפסיק לצרוח עלי? ...אתה רוצה לחסוך, תסתפק בזונה אמיתית! אם אתה רוצה להאמין - אמינות עולה כסף!!! (מנתקת, וממלמלת) בן...

סטט: (התקרב במהלך השיחה למור, ואחרי שסיימה לדבר, היא מפנה לו את הגב, והוא מצליח לאזור אומץ) סליחה...

מור: (בשליטה. עדיין קצת עצבנית בגלל השיחה, מתגברת על המוזיקה) תגיד, אני נראית לך זונה?

סטט: סליחה?

מור: (מור מסמנת בידה לכיוון שולחן הבקרה, המוזיקה מפסיקה) אתה לא צריך להתנצל, רק תגיד לי אם חשבת שאני זונה.

סטט: אני לא מבין מה... אני העלבתי אותך... איך.../ למה?

מור: מה אתה לא מבין?

סטט: אני... אני לא... מה?

מור: אני רק רוצה להבין איך הראש שלך עובד. אתה רוצה לזייין אותי?

סטט: תשמעי...

מור: המלצרית הביאה לי קודם כוס יין, ואמרה לי שזה ממך. היא טעתה?

סטט: לא.

מור: אז אתה רוצה לשכב איתי?

סטט: כן, בטח. ז'תומרת לא היום, אבל...

מור: מחר?

סטט: אולי, מתי ש.../ אם תרצי...

מור: וחשבת שאם תשלם עלי... כמה עלה לך היין?

סטט: 40 ש"ח.

מור: ...אני אסכים לשכב איתך?

סטט: סליחה, לא התכוונתי לפגוע בך. רק רציתי...

מור: (נראית פגועה פתאום) אתה לא רוצה לשכב איתי?

סטט: רוצה בטח, למה לא?

מור: אבל שקודם נתחתן...

סטס: (מגחך) לא חייבים/ אני לא ...

מור: (קוטעת) אתה לא חושב שהיית רוצה להתחתן איתי?

סטס: לא יודע... אולי ... אם היינו מכירים קצת, ויוצאים איזה תקופה...

מור: איך קוראים לך?

סטס: (רגע) סטס

מור: ומה אתה עושה בחיים סטס?

סטס: מה? אה. (מוציא ארנק מהכיס, מור חסרת סבלנות, מבחינה בגבר אחר שעומד בכניסה, המוזיקה מתחדשת אבל בווליום יותר נמוך, סטס שולף ממנו כרטיס ביקור ונותן לה) אני מתקין מערכות אבטחה.

מור: מה? (מסתכלת בכרטיס) אזעקות?

סטס: וידאו. האזנות. את המצלמות פה במועדון אני שמתי.

מור: (מזדקפת במודעות עצמית, מסתכלת מסביב) יש כאן מצלמות?

סטס: (מצביע) היום בכל מקום שמים מצלמות.

מור: וואלה. בחיים לא הייתי... בשרותים יש פה מצלמות?

סטס: אה...

מור: מה?

סטס: (מנסה להבין אם זאת הזמנה) רק בכניסה, איפה שהמראות. בתאים של הבית שימוש/ לא...

מור: ואיך זה הולך? (סטס לא מבין) הביזנס שלך.

סטס: אה. הולך טוב.

מור: הרבה עבודה?

סטס: כן. היום אנשים פוחדים. לא סומכים על אף אחד. שמים מצלמות ומיקרופון בבית להשגיח על המטפלת, בעבודה איפה שהם משגיחים על העובדים (מור מביטה בגבר שעומד בכניסה, זה מיקי, לבוש בפשטות, תרמיל על כתפו, היא מוציאה מכשיר טלפון ובודקת הודעות סטס מפסיק לדבר)

מור: תמשיך אני מקשיבה...

סטס: ...בחנויות, בתחנות דלק. אתמול אבא אחד ביקש ממני אתמול לשים מצלמה בחדר שינה של הבת שלו.

מור: מה תינוקת?

סטס: בת 17.

מור: בן זונה.

סטס: כן. (רגע, מור מציצה שוב לכיוון מיקי) מי? (מבחין במבט של מור ובמיקי)

מור: (מחזירה את הטלפון לתיק, מפלרטטת) אז אתה עשיר?

סטס: אה, לא, זה לא העסק שלי. אני רק טכנאי. עושה התקנות.

מור: (מאוכזבת) אה. אתה טוב?

סטס: במה?

מור: בסקס.

סטס: מה?

סטס נבוכ. שותק. מרגיש שהשיחה מוצתה ופונה ללכת.

מור: למה, סטס? למה רצית להכיר אותי?

סטס: למה? מה למה, כי את נראית מעולה/...!

מור: תודה.

סטס: וחשבתי... עזבי, לא משנה.

מור: אני מור. מור לוי. נעים מאוד. (לוחצת לו את היד, סטס נרגע קצת) אני בעלת המקום. (סטס נבוכ) הנה, הצליח לך סטס. (מכניסה את כרטיס הביקור שלו לתיק) בשביל 40 ש"ח זכית בהיכרות אישית איתי. תודה על היין. (שותה את היין בלגימה אחת, מושיטה לסטס את הכוס, הוא מחזיק את הכוס אבל היא לא משחררת אותה) אני יכולה לסמוך עלייך? (סטס מחזיק איתה את הכוס ומהנהן) אז קח גם את התיק. שים לי אותו בבקשה על הכסא ליד הבר. (נותנת לו את התיק, הוא לא זז) או שתעמוד ותחזיק אותו.

מיקי שעמד כל הזמן בכניסה, נכנס, תרמיל תלוי על הכתף, מתקרב למור, שפונה לעברו וכמעט מתנגשת בו

מיקי: סליחה...

מור: מה?

מיקי: הי. (מציג את עצמו) מיקי. סליחה על ה... אפשר אולי להזמין אותך לאיזה דרינק?/ אני רוצה...

מור: (מצביעה על סטס) הרגע גמרתי. סטס פה חשב, שאם הוא יקנה לי יין ב40 שקל אני אסכים להזדיין איתו. (סטס נפגע ומתרחק עם התיק של מור בידו) אתה גם רוצה?

מיקי: לא כרגע. את מור לוי, נכון?

מור: אנחנו מכירים?

מיקי: זאב בן יאיר.

מור: מה איתו?

מיקי: מכירה?

מור: אותו כן, אתה לא דומה לו.

מיקי: (מחייך) מאיפה את מכירה אותו?

מור: אתה לא מכיר אותו?

מיקי: את זאב בן יאיר? כמו כולם, את יודעת, מהתוכניות בערוץ שלו, מהמאמרים בעיתון, מהרדיו.

מור: (שותקת)

מיקי: שמעתי שהוא מגיע לפה לפעמים.

מור: כן?

מיקי: זה נכון מה ששמעתי?

מור: מה שמעת?

מיקי: שהוא... את יודעת... בעניין של זונות.

מור: לא.

מיקי: לא...?

מור: לא.

מיקי: ואת...?

מור: גם לא. למה, אתה בעניין של זונות?

מיקי: (נבוך) אני מתכוון בקשר אליו...

מור: אתה חמוד, מה אתה רוצה?

מיקי: את מכירה אותו אישית, לא? אמרו לי שאת והוא...

מור: אנחנו חברים שנים, כן. תשמע חמוד, זה מקום מפגש. מועדון חברים. כל מיני אנשים פוגשים כאן כל מיני אנשים אחרים. כל מיני חיבורים. כל מיני סיבות. אתה מחפש משהו ספציפי?

מיקי: אז מה? את בעצם מין שדכנית?

מור: מין. ואתה?

מיקי: מה?

מור: מה אתה?

מיקי: אה, לא אמרתי? אני במאי טלוויזיה/, אני...

מור: וואלה? (מחייכת) נו, אז אם אתה במאי, אתה יכול להגיד שאני "מלהקת".

מיקי: את "מלהקת" לו את ה... ..

מור: כן. אני אוהבת לעזור.

מיקי: ובתמורה...

מור: מה ביימת?

מיקי: לי את יכולה לעזור?

מור: לא אמרת לי מה אתה רוצה.

מיקי: כן. (רגע) אני עובד עכשיו על תחקיר לקראת סרט שאני...

מור: (מחייכת) אתה צריך מלהקת?

מיקי: מה? לא ... אני עושה בעיקר תוכניות תחקירים, דקומנטרי... (הוא מוציא טבלט מתוך התרמיל שלו, מתוך כוונה להראות לה משהו)

מור: (נראית כאילו איבדה עניין) וואלה. (רגע, היא מסתכלת על סטס שעוד לא איבד תקווה) סטס! אתה מוכן להביא לי את התיק שלי? (סטס מופתע. מתקרב. התיק עדיין אצלו) תודה. (לוקחת ממנו את התיק, מוציאה את הטלפון, ומחפשת משהו) ... איך השם?

מיקי: שלי?

מור: אז של מי?

סטס: אני מכיר אותך.

מיקי: (לסטס) מה? (למור) מיקי. מיקי דורון. פעם עשיתי גם סדרת דרמה שנקראה הקוסם/, אולי ראית, זה היה/ על...

סטס: (למור, במקביל למיקי) עם כל הדוגמניות...

מור: (מביטה בסטס, קוטעת את מיקי) נדמה לי שראיתי. (ממשיכה להתעסק עם הטלפון) אז אתה עובד על משהו חדש?

מיקי: כן, / אני...

סטס: (קוטע) התסריט של הסדרה היה מעניין, אבל השחקן הראשי היה גרוע.

מיקי: סליחה, מי אתה?

סטס: חבל, הוא הרס לך את הסידרה.

מיקי: אתה מבקר טלוויזיה?

מור: (נוזפת בסטס) לא, הוא עובד באבטחה.

מיקי: (מחייך) הוא דווקא צודק... לא חשוב, אני כבר לא עושה היום דרמה... אני פה בגלל תחקיר לסרט דקומנטרי על זאב בן יאיר, בגלל זה...

מור: (מביטה במסך הטלפון שלה) יפה אשתך.

מיקי: מה?

צללית של נטלי מופיעה באחורי הבמה, משמאל, היא בשלבים אחרונים של התלבשות, שמלת מיני, גרבי ניילון, נעלי עקב, דעתו של מיקי מוסחת לרגע מהשיחה עם מור.

מור: היא דוגמנית?

מיקי: לא בדיוק, היא... כן. גם. היא שחקנית. מנסה להיות.

מור: היא גם הייתה בסדרה הזאתי, לא?

מיקי: (מבין שהיא "עשתה חיפוש" בטלפון) עשית עלי...?

סטס: (מציץ בטלפון של מור) היא שיחקה את אחת הדוגמניות...

מור: ...תחקיר. כן.

סטס: (נזכר בשם) נטלי פדידה.

מיקי: דורון. נטלי דורון.

סטס: לדמות שלה קראו אנה.

מור: הנה. מצאתי. (קוראת) "סדרת דרמה, 10 פרקים, עוסקת בנעשה מאחורי הקלעים של תעשיית הפרסום...". בלה, בלה... "סצינות מין נועזות...". בלה, בלה, "עירום כמטאפורה ל..."

הצללית של נטלי נעלמת.

מיקי: מה שכתוב שם זה שטויות.

מור: כן.

מיקי: כן.

סטס: כן.

מור ומיקי מביטים בסטס שמבין שלא מעוניינים להקשיב לו

מור: אז... (למיקי, בינתיים מכניסה את הטלפון לתיק שסטס מחזיק) איך אני יכולה לעזור?

מיקי מחכה עד שסטס יבין שהוא לא רצוי, סטס מתרחק, הוא עדיין מחזיק למור את התיק.

מיקי: (בשקט) כן. אני עומד לצלם סרט דקומנטרי על זאב בן יאיר, את יודעת, איך הוא עשה את כל הכסף שלו, אמביציות פוליטיות, שלדים בארון, כל מיני. אז חשבת...
מור: כן...

מיקי: אם את תהיי מוכנה, בפעם הבאה שאת... "עוזרת לו"... אני אשמח להיות שם.

מור: (בחיוך למיקי) מה, אתה רוצה לצלם אותנו עושה סקס?

מיקי: (נבהל) לא! (מחייך במבוכה) לא, זה ממש לא מעניין אותי...

מור: אני לא מאמינה לך.

מיקי: את לא חייבת להאמין.

מור: אותי זה היה מעניין.

מיקי: (מסתקרן) למה?

מור: כי אני חושבת שכולם צריכים לראות לו את התחת.

מיקי: (רגע) אני... אני לא בטוח שזה... למה?

מור: אתה לא חושב שהתחת שלו יעניין אנשים?

מיקי: (צוחק) כמטאפורה?

מור: לא.

מיקי: כן. (פתאום קולט שהיא רצינית ומרצין) אף אחד בחיים לא יסכים לשדר את זה.

מור: ברור שכן. סטס! (מסמנת לסטס להתקרב, מניחה יד על כתפו) 5000 ש"ח. רוצה?

סטס: מה?

מור: (לוקחת את התיק שתלוי לסטס על הכתף) לא רוצה?

סטס: (נבוך) מה, אם אני אתן לך...

מיקי: (נסוג) אני לא...

מור: (למיקי) תישאר, אני מנסה לעזור לך. (מחטטת בתיק שסטס מחזיק, לסטס) סטס זה אברהם? (הוא לא מגיב) סטס, שיהיה סטס. מה השם משפחה שלך?

סטס: בן ציון.

מור: אתה ביישן, סטס בן ציון?

סטס: לא.

מור: אתה מרגיש נוח עם עירום?

סטס: שלי?

מור: בכלל.

מיקי: עזבי אותו.

מור: (למיקי) אל תתערב.

סטס: אני הולך קצת לחדר כושר וכזה... (מור מקשיבה לסטס משועשעת, מגיבה בעניין קצת מוגזם) אני בעניין של סרטים, כל מיני, פעם הייתי עובד פעלולן, רציתי לשחק ב... אבל אמרו לי שאני לא... אז התחלתי לעשות... כל מיני, מכות, נפילות, גם עבודה נשק, כל מיני, אבל אין בזה הרבה... / אז עברתי לאבטחה...

מור: (מאבדת סבלנות) אתה רוצה לעשות איתנו סרט? (מביטה בשני הגברים) אתה מיקי ואני.

סטס: איזה סרט?

מור: סרט סקס.

סטס נבהל, מיקי פונה מהם ומתרחק קצת, אבל מקשיב מרותק

סטס: (רגע) את רוצה שאני ...

מור: אני רוצה להציע לך עבודה, ורק רציתי לודא שאין לך עם זה בעיה.

סטס: אהה.. לא.

מור: בן ציון נכון? (מוציאה פנקס צ'קים) אתה יכול להסתובב רגע? (סטס נבוך, מפנה לה את הגב, היא כותבת לו צ'ק על הגב) סטס צ'רנוב. 5000 ש"ח. בלבד. מקדמה. אם אני אהיה מרוצה, אתה יכול להרוויח הרבה כסף. (למיקי) סטס הוא מומחה, האזנות סתר מצלמות אבטחה...

מיקי: אני לא יודע/ אם אני...

מור: מה אתה צריך לדעת? אני שמה את הכסף, סטס ידאג לצילום, אני אדאג ל... "ליהוק". ואתה, רק אם תרצה, תוכל להשתמש בוידאו ולעשות מזה מה שתרצה. אני אתקשר אליך כשנהיה מוכנים לצלם. אחרי. אתה לא יודע מזה. הבנתי אותך. ענייני כסף אתה ואני נסגור אחרי שתחליט שאתה בעניין. כולם מרוצים? (סטס מהנהן, מיקי לא מגיב, מור מחייכת אליו, מתחילה לצאת עם סטס) נדבר שבוע הבא, בוא איתי סטס, אני אראה לך מה/ אני צריכה שתעשה...

מיקי: (קוטע אותה) וזאב בן יאיר? (היא נעצרת) מה הסיפור שלך איתו, למה/ את רוצה...

מור: מה זה משנה לך למה?

מיקי: כי אני חושב שאנשים צריכים לדעת.

מור: אתה רוצה להחליט מה אנשים צריכים לדעת?.

מיקי: מה?

מור: למה, אתה חושב שאתה יותר טוב?

מיקי: ממי?

מור: ממני.

מיקי: אני לא/ אמרתי שאני...

מור: אז מה הבעיה? הנה, סטס פה, יקבל כסף, אתה תקבל את ה... מטאפורה שלך, ואני ... (עוצרת את עצמה, מחליטה להגיד משהו אחר) אני רק רוצה להראות את התחת שלו לכל העולם. (יוצאת)

מיקי לבד, מוזיקה, מחזיק ביד לוח מחשב (טבלט), מתיישב במרכז הזירה על הבמה, פניו מוארים בתאורת המסך, מחבר אוזניה מהמכשיר אל האוזן שלו, רעשי רקע, יש עולם בחוץ, עשן, פניו של זאב בן יאיר, גבר נאה וכריזמטי בשנות ה-50, מופיעים כמו ג'יני מתוך המסך ומוקרנים במרכז הזירה כמו הקוסם מארץ עוץ, מיקי מתיישב בצד, ומביט בהקרנה כשהטבלט בידו, כותרת "כל האמת עם זאב בן יאיר" הוא מביט הישר אל הקהל, בחיוך.

זאב בן יאיר (מוקרן): אתם לא באמת חייבים לראות את זה, נכון? הסיבה היחידה שכל כך הרבה אנשים מקשיבים לי ולשטויות שלי, היא שנמאס לכם לשמוע כל מיני "אינטלקטואלים" משעממים שלא מייצגים אף אחד חוץ מאשר את עצמם, דורשים מכם לקבל את זה שדמוקרטיה זה רע הכרחי, וטוענים שאנשים כמוני מסוכנים לדמוקרטיה, מוזר. כי אני דווקא חושב שדמוקרטיה זה טוב הכרחי. הרוב קובע! (קול תרועת חוצרות) נהדר לא? (התרועה דועכת באפקט סאונד קומי) לא בעיניהם. למה? כי הדמוקרטיה מאפשרת לרוב, שמורכב לדעתם ממטומטמים, לשלוט.

מיקי: הוא לא מתכוון למילה אחת ממה שהוא אומר.

בן יאיר: (כאילו מנהל איתם דיאלוג) הם מנסים לסתום לי את הפה כי הם מאמינים שיש להם מונופול על האמת. הם מנסים להשתיק אותי כדי שלא תוכלו לשמוע אף אמת אחרת, הם שולטים בתקשורת, באקדמיה, בבתי המשפט. והם מפחדים לאבד את הכוח שלהם, את רשת השקרים, את משטרת המחשבות שלהם, שיש לה רק מטרה אחת: למנוע מהאמת לנצח, למנוע מהרוב לשלוט.

מיקי: ומאות אלפים מאמינים לכל מילה שיוצאת לו מהפה.

בן יאיר: (פניו מופיעות, מחייך כמו חתול צ'שיר): ...וזאת האמת, כל האמת ורק האמת. (נעלם כמו ג'יני, בחזרה אל תוך הטבלט, מיקי בוהה במסך המואר שמאיר את פניו.)

2. האמת על אמון ואהבה

נטלי מתגלה לבושה בשמלת מיני ונעלי עקב. אור נדלק. היא נראית מדהים. מחכה לפידבק. מיקי לא מגיב. היא מסתובבת. העקבים נוקשים ברצפה. מחכה.

נטלי: נו?

מיקי: מה?

נטלי: מה אתה אומר ?

מיקי: (מרוכז במסך, אוזניה מחוברת לאוזנו) על מה?

נטלי: אתה יכול להסתכל עלי רגע?

מיקי: אני שומע.

נטלי: מיקי, אתה יכול רגע...?

מיקי: מממ?

נטלי: אתה יכול שניה לעזוב את זה ולהסתכל עלי!!!

מיקי: כן. (מביט בה, היא נראית מדהים) מה?

נטלי: לא חשוב.

מיקי: טוב. (חוזר לטבלט) אני מת מרעב והמקרר ריק, אם את יוצאת, את יכולה לקנות משהו לאכול כשאת ...?

נטלי: (קוטעת אותו) אני בהריון.

מיקי: (עוצר ומביט בה שוב - אחרי רגע שקט) וזה לא חשוב?

נטלי: לא. כי אני הולכת לעשות הפלה.

מיקי: אה. או קיי.

נטלי: (קוטעת אותו) אני לא יכולה להרשות לעצמי להכנס להריון.

מיקי: (רגע) מה, בגלל הקריירה?

נטלי: גם. לא חשבתי על זה. לא.

מיקי: אז למה...?

נטלי: כי זה לא ממך.

מיקי: (מסתכל עליה) אה.

(רגע)

נטלי: אתה רוצה להתגרש?

מיקי: לא חשוב.

נטלי: אז אני אעשה הפלה.

מיקי: או קיי. (רגע) למה את...? את יוצאת עכשיו לאנשהוא?

נטלי: כן, אני יוצאת לחפש זיון, אני אחזור לפנות בוקר, נתראה מחר (היא יוצאת, הוא חוזר לטבלט, ואז נזכר וצועק אחריה)

מיקי: רגע, להזמין טייק א-ווי או שאת תעברי בסופר?

נטלי: (צועקת מבחוץ) אני שונאת אותך!

מיקי: מה קרה? (היא חוזרת) ...למה את לבושה כמו...?

נטלי: יש לי אודישן.

מיקי: אה. (מבטו חוזר אל הטבלט, נזכר, ושוב מסתכל עליה) אה, / התפקיד של ה..

נטלי: (מתפוצצת) אתה כזה קרחון!!!

מיקי: סליחה, אני פשוט באמצע משהו.

נטלי: באמת? (מתקרבת) ולא מפריע לך לדעת שאני הולכת להתמזמז עם מישהו?

מיקי: מתי?

נטלי: עכשיו.

מיקי: באודישן?

נטלי: אני חושבת, כן. סיפרתי לך. זה תפקיד של זונה.

מיקי: אמרת לי. כן. בגלל זה את... (מרמז על הבגדים) הבנתי. ואת רוצה ממני אישור?

נטלי: (אחרי רגע ארוך) אני לא רוצה לשקר.

מיקי: מישהו ביקש ממך לשקר?

נטלי: אני לא מצליחה. זאת ההרגשה הכי מחורבנת בעולם. אני מרגישה שאני עובדת על עצמי.

מיקי: (מאשר) את השקרנית הכי גרועה ביקום.

נטלי: תודה.

מיקי: אבל בגלל זה אני אוהב אותך.

נטלי: אבל אתה חושב שאני חרה של שחקנית.

מיקי: אני לא. את לא. / למה...?

נטלי: אתה היית רוצה שאני אוותר, לא?

מיקי: לא חושב. לא. את פשוט צריכה... (רגע)

נטלי: אותך?

מיקי: מה פתאום. זה לא מה שרציתי להגיד.

נטלי: אני יודעת שאני יכולה להיות מעולה, אני בטוחה, אני פשוט חושבת שבשביל שיאמינו לי באמת, אני חייבת קודם להאמין בזה בעצמי.

מיקי: (מחייך, התמימות שלה נוגעת לו ללב) או קי.

נטלי: כן.

מיקי: בסדר.

נטלי: אבל בשביל להאמין בעצמי אני צריכה...

מיקי: ...פרטנר.

נטלי: פרטנר שרוצה להאמין לי.

מיקי: סבבה.

נטלי: אתה רואה? אנחנו משלימים אחד את השני.

מיקי: כי אני קונה אוכל, ואת מחסלת לבד את כל המקרר?

נטלי: כי אתה לא מאמין באף אחד ובשום דבר, ואני עדיין אוהבת אותך.

מיקי: אני מאמין.

נטלי: אתה לא. (קמה לצאת) אולי אתה צודק. לא יודעת.

מיקי, במה? (היא פונה ללכת, הוא ממלמל) בהצלחה באודישן. תקרעי לו את הצורה.

נטלי: (שומעת ונעצרת) למי?

מיקי: ל... לאודישן.

נטלי: שכחת.

מיקי: מה?

נטלי: (מתקרבת אליו) שאני מכונת אמת אנושית.

מיקי: תלכי מפה, אל תגעי בי. לא עכשיו. את תאחרי לאודישן...

נטלי: (מניחה את היד בפתאומיות בין הרגליים שלו, מיקי קופא). עכשיו... את האמת. כל האמת ורק האמת.

מיקי: טוב.

נטלי: מה טוב? אני חושבת שאתה מפחד לרצות אותי יותר מדי כי אתה מפחד לאבד אותי. אני אוהבת אותך (מנשקת את מיקי) אתה מאמין לי? (מיקי משפיל מבט) אבל אם אני

צריכה לשחק כאילו שאני אוהבת מישהו, אני לא אעשה כאילו, אני באמת אוהב אותך, (מיקי מסתכל עליה) עד סוף הסצינה וזה יגמר, אחרת אני פשוט ארגיש כמו זונה.

מיקי: מה את רוצה שאני אגיד?

נטלי: מה שאתה מרגיש!

(רגע)

מיקי: אני מת מרעב. (היא מכה אותך, הוא צוחק) את שאלת.

מחזיק את ידיה, היא מנסה להשתחרר.

נטלי: אני צריכה לצאת עכשיו. (הוא משחרר אותה, היא שוב מכה אותך, הוא צוחק, הם מתגוששים, הטבלט נופל, נטלי מרימה אותך, מיקי חוטף לה אותך מהיד).

נטלי: מה ראית מקודם? (רגע) מה ראית!!? (רגע) זה מה שאני חושבת שזה? (היא שולחת יד לכיוון הטבלט, מיקי מרחיק אותך ממנה).

מיקי: את לא רוצה לראות את זה. (רבים על הטבלט) תלכי כבר, את תאחרי. (היא תופסת את האוזניה.) אל תגעי בזה! את לא סובלת אותך. לאאאאאאאאאאאא!!!!!!

קולו של בן יאיר מהדהד: האמת כל האמת ורק האמת! (עשן, ההולוגרמה של פניו מופיעה במרכז הבמה,)

נטלי: איכס, אני לא סובלת אותך.

מיקי: אמרתי לך.

נטלי: למה...?

מיקי: כי אני היחיד שמבין כמה האיש הזה מסוכן.

נטלי: הוא סתם אדיוט.

מיקי: הוא גאון.

נטלי: אתמול אמרת שהוא השטן.

מיקי: זה לא סותר.

נטלי: אני לא מבינה, אם אתה כל כך שונא אותך, אז למה לעשות עליו סרט?

מיקי: כי זאת העבודה שלי. את לא היית בדרך להתמזמז עם מישהו....? (מבין שהגזים) סליחה. בהצלחה.

נטלי: (אחרי רגע) זאת העבודה שלי.

בן יאיר עצמו מופיע מתוך ההקרנה, לבוש חליפה ויורד במדרגות למרכז הזירה, פונה לקהל, קולו מוגבר. מתקרב לנטלי, עוקב אחריה במבטו, מלא התפעלות, וממשיך

לפלט עם הקהל, אחחחח נשים. אני אוהב נשים. אוהב את אמא שלי, את אשתי, את הבנות שלי, בכלל, נשים: אתן יותר יפות, יותר חכמות, יותר רגישות, יותר אמיצות, אתן יותר. אין על זה ויכוח, וגם אם היה ויכוח היינו מפסידים. אתן יותר טובות מאיתנו. **(נטלי עוזבת את מיקי וניגשת למור שנכנסת עם סטס לבמה, הן לוחצות ידיים ומשוחחות, קולן לא נשמע)** אז אם אתן רוצות לקפוץ הכי גבוה, אל תבקשו שינמיכו לכן את הרף. אם אתן רוצות לרוץ ולנצח, אל תתחננו שיתנו לכן פור. כי אנחנו ניתן, אנחנו מפחדים להסתבר, שנגיד לכן "לא"? השתגענו? אתן רוצות אותנו רגישים ומכילים? בסדר. שנראה יחד תוכניות בישול? הולך. שנצא אתכן לשופינג ונבכה ביחד בסרטים? סבבה. אנחנו יכולים אפילו להוריד שערות מהחזה והרגליים, אבל כמה שלא נתאמץ, אנחנו אף פעם לא נוכל ללדת, ואתן אף פעם לא תוכלו לנצח מלחמה! אז מה הקטע?! הגנרלים שלנו לא יודעים את זה? ברור שהם יודעים. אבל הם לא רוצים להסתבר, אז הם מנמיכים את הרף, נותנים לכן פור, ואם נפסיד במלחמה, נוכל להתנחם רק בזה, שזכינו לפחות לצעוד אחרי מפקדת כוסית. (צלצול טלפון) הלך עלי, (מוציא טלפון מהכיס) לפעמים אני שוכח שגם אשתי רואה את זה. (בטלפון) הי ממי. את צודקת. ברור, זה היה בהומור... שוביניסטי, דלוח ובטעם רע... ברור שאשה יכולה להיות הכל, אפילו ראש ממשלה. את צודקת. הגזמתי. סליחה. (מחזיר לכיס) **(נטלי מתחממת במהלך השיחה האילמת עם מור, לא ברור אם בן יאיר מרגיז אותה או שזאת מור, סטס עומד לא רחוק מהן, דרוך. בן יאיר פונה ישירות למיקי)** הורמונים, זה נשק לא קונבנציונאלי. אף פעם לא הבנתי למשל למה דווקא שמאלנים, תומכים בשילוב של נשים לוחמות בצבא. אתם יכולים לדמיין מה יקרה אם אשה במחזור תטיס F15 עמוס פצצות מעל אוכלוסיה אזרחית עוינת? (בן יאיר פונה לצאת ונעצר, פונה לקהל) האמת...? כשאני חושב על זה ככה... אולי זה דווקא רעיון לא כל כך רע - אשה ראש ממשלה.

3. האמת על פמיניזם ושוויון.

נטלי: (בתדהמה זזעם) את השתגעתי? מה את חושבת שאני?

מור: למה את כועסת?

נטלי: (בדרך החוצה) מה אני נראית לך?!

מור: את מוכנה להרגע רגע, ולהקשיב עד הסוף?

(נטלי נעצרת, מאוד לא רגועה, אבל מוכנה להקשיב)

נטלי: אני לא זונה.

מור: (רגועה) אני זונה בעיניך?

נטלי: לא אמרתי ש...

מור: וסטס, בעיניך זונה?

(רגע של שתיקה, סטס לא מוכן להשאיר מקום לספק)

סטס: אני לא זונה.

מור: הוא לא זונה.

נטלי: (רגע) זה לא ענייני לשפוט אותו.

מור: (בשקט ורוגע) הסוכנת שלך אמרה לי שאין לך בעיה עם עירום...

נטלי: אמרתי לה שאין לי בעיה עם עירום בתנאי ש...

מור: ...בתנאי שזה חלק אינטגרלי, שזה משרת את העלילה...לא?

(רגע)

נטלי: היא אמרה לי שזה סוג של ריאליטי

סטס: דוקודרמה

מור: בערך.

נטלי: שזה מין תוכנית מתיחות.

מור: לא בדיוק

נטלי: היא לא אמרה לי שזה סרט פורנו!

מור: בגלל שזה לא סרט פורנו.

(רגע)

סטס: זה אחלה חשיפה. יראו את הסרט הזה בכל העולם.

מור: סטס (משתיקה אותו במבט)

נטלי: תשמעי, אני לא יודעת מי את ומה את, לא שמעתי עלייך בחיים, אבל אני לא הלכתי ללמוד משחק בשביל...

מור: (לא מחכה לסוף המשפט, בשקט) 50,000 ש"ח ליום צילום.

נטלי: ...בשביל להיות ז... (מביטה בסטס שנראה לה פגוע, מתקנת את עצמה) כוכבת פורנו.

מור: זה לא פורנו.

סטס: תדעי, זה מקצוע יחיד שנשים מרוויחות יותר מגברים. זה ודוגמנות.

נטלי: אני לא דוגמנית.

מור: זה לא פורנו.

סטס: את יכולה להיות.

מור: סטס!

(שקט)

נטלי: (לסטס, מוחמאת) תודה.

מור: סטס, איך קראו לסרט הזה עם ברנדו שאמרת לי?

סטס: הטנגו האחרון בפריז

מור: הנה, הטנגו האחרון זה פורנוגרפיה?

נטלי: אוי באמת...

מור: למה לא? (רגע) אני אגיד לך למה, כי כששחקן כמו ברנדו עושה סקס מול מצלמה זה לא פורנוגרפיה, זאת אמנות.

נטלי: הם לא באמת ...

מור: (מסתכלת בטלפון שלה) מה עוד...

סטס: אימפריית החושים

מור: נו? זה היה פורנוגרפיה? אני שואלת אותך...

נטלי: לא ראיתי.

מור: (מתבוננת במסך הטלפון) אימפריית החושים. נגיסה אושימה. לא ראיתי?

(נטלי נבוכה)

מור: (תוך דפדוף בטלפון) נימפומנית?

סטס: לארס פון טרייר.

מור: בטוח ראיתי.

סטס: סרט חזק.

מור: ראיתי?

(רגע)

נטלי: לא יצא לי.

מור: (בשקט לסטס) תראה מה זה, אנשים יוצאים היום מבית ספר למשחק בלי טיפת... (נטלי פונה לצאת) זה בכלל לא חשוב לי, את נהדרת. את השחקנית הכי טובה שיכולתי לחשוב עליה לתפקיד הזה, אני בכלל לא צריכה לעשות לך אודישן, ראיתי אותך בטלוויזיה, בסצינה שאתם... בעלך ביים את זה, לא? את מדהימה שם. מבחינתי זה מספיק. (נטלי מתרככת קצת, מור סקפטית) אבל את צודקת. זה לא רק העירום. זה גם חשיפה רגשית. זה פשע לעשות תפקיד כזה, אם את לא שלמה עם עצמך במאה אחוז. (נטלי מהוססת, פונה לצאת.) ותראי את זה (נטלי נעצרת, לא מבינה, מור מסתכלת בטלפון.)

סטס: ...אימפריית/ החושים.

מור: (קוטעת את סטס) אימפריית החושים. זה סרט חובה. את הנימפומנית פחות אהבתי.
(מתקרבת לסטס) סטס, אתה יכול לבדוק אם הבחורה ש...?

נטלי פורצת בבכי. מור רומזת לסטס שמתרחק, וניגשת לנטלי.

נטלי: אני שלמה עם עצמי במאתיים אחוז! אני יודעת מה אני רוצה, ואני יודעת מה אני שווה.
אני יודעת שצריך להתפשר לפעמים, ואני יודעת שיש לזה מחיר, אבל ...

מור: זה בסדר, אני מבינה.

נטלי: את יודעת כמה מעט שחקניות מצליחות לקבל בסדרת טלוויזיה תפקיד כמעט ראשי?
אנשים מזהים אותי ברחוב. מבקשים ממני חתימה. ואני יודעת מה אומרים, אבל אני לא
קיבלתי את התפקיד הזה כי... בכלל לא היינו זוג אז. אנחנו התחלנו לצאת רק אחרי ... וזה
שהופעתי בעירום בסדרת טלוויזיה לא עושה אותי זונה, את מבינה!?

מור: אני מבינה.

נטלי נראית על סף בכי, ומור נוגעת ברכות בנטלי שמעיפה לה את היד.

נטלי: אז לא ראיתי אימפריית החושים, את יכולה לדחוף את אימפריית החושים שלך לתחת
של סטס, אני לא זונה. (מור פונה לצאת ונטלי צועקת אחריה) אני שחקנית. אני מפורסמת,
אוהבים אותי, ואני עושה את מה שחלמתי כל החיים שלי לעשות!!!

**מור נעצרת, סטס לידה, היא מסתכלת על נטלי שנשברת שוב וממרת בבכי, היא לא
זזה. מיקי ניגש אל נטלי, והיא מתיפחת על כתפו.**

הכרזה: אות התוכנית של בן יאיר "האמת כל האמת ורק האמת"

בן יאיר: (נכנס נמרץ וזועם פונה לקהל וגם לאנשים על הבמה) די! נמאס!!!

אני לא מתכוון להתנצל ולא לקבל שיעורים במוסר מאף אחד, ואף אחד, אבל אף אחד לא
יקרא לי פאשיסט כדי לסתום לי את הפה! אל תבלבלו לי את השכל עם זכויות כאלה וזכויות
כאלה, מה עם הזכות לחיות?! יופי, אחרי שקורה משהו, רצח, פיגוע, אחרי שאיזה מסתנן
אונס מישהי ברחוב, אז אנחנו נזכרים פתאום: אפשר היום לאתר כל טלפון סלולרי בשניות,
לצלם כל בית וכל פינת רחוב, לחדור למחשבים בייתים ולדעת כל דבר על כל אחד בכל רגע
נתון, אז למה לא פשוט לעצור את כל החרה הזו לפני שהוא קורה?! פרטיות? זאת הבעיה
שלנו? כשהאנשים שאני אוהב נמצאים בסכנה, לא מעניין אותי מה חושבים עלי, מה אומרים
עלי, ולא מעניין אותי איך אני נראה. אני אגיד את האמת. את כל האמת ורק את האמת! מי
שאין לו מה להסתיר לא צריך להסתתר, אז אנחנו לא מתחבאים יותר ולא מתביישים יותר
בכלום, כי אנחנו יודעים בדיוק מה חשוב בחיים האלה, ואנחנו לא מפחדים לשלם על זה גם
את המחיר!

בן יאיר נשאר להקשיב למיקי ונטלי

4. האמת על חשיפה ואמנות.

מיקי: (המום) חמישים אלף ליום צילום?

נטלי: אתה קולט?

מיקי: לא.

נטלי: אתה היית מסוגל?

מיקי: מה?

נטלי: אתה יודע...

מיקי: לא משלמים לגברים סכומים כאלה.

נטלי: מאיפה אתה יודע?

מיקי: סטס אמרת שקראו לו?

נטלי: (צוחקת) הוא בכלל לא... הוא פשוט עזר לה עם הוידאו... (צוחקת) לא יודעת, הוא נראה כמו שחקן פורנו אז חשבת...

מיקי: (עצבני) ואיך קראו לאשה?

נטלי: מור לוי.

מיקי: בת זונה.

נטלי: אתה מכיר אותה? (רגע)

מיקי: לא. איפה היה האודישן הזה... (פונה לצאת)?

נטלי: אתה לא זז מפה! (צוחקת) מה, אתה משחק לי אותה ערס פתאום? (מפלטטת) למה, אם הייתי מסכימה, זה היה מפריע לך? לא היית רוצה לחיות עם כוכבת פורנו?

מיקי: (יבש) אני בטוח שגם עכשיו יש מאות גברים שמריצים את הסצינות שלך על המסך בבית, מפנטזים עליך/ ועושים ב... (שקט. מיקי קולט מה אמר. נטלי מתרחקת)

נטלי: אני עשיתי מה שאתה ביקשת/ ממני...

מיקי: והיית מדהימה.

נטלי: אתה מתחרט. היום לא היית מסכים/ שאני...

מיקי: זה לא משנה. הם לא מעניינים אותי. (מחייך בחום) לי יש את הדבר האמיתי, לא?

נטלי: (קרה) מ'זתומרת?

מיקי: מ'זאת אומרת, מ'זתומרת? (רגע, מחייך) את שלי, לא?

מור מתערבת בשיחה. הסצינה איתה משלבת בין המשך הסצינה הקודמת של מור ונטלי, והמשך הדיאלוג של מיקי ונטלי. נטלי מתנדנדת, מתחבטת בין 2 הסצינות.

מור: את שלו, וזהו, לא?

נטלי: מה את מנסה להגיד?

מור: שהוא זה שקובע.

מיקי: לא חסר לנו כסף, את לא צריכה לבזות את עצמך בכל מיני אודישנים רקובים...

נטלי: (עונה למיקי, נבוכה מול המבט של מור) מה זתומרת, אני עובדת, אני מרוויחה כסף.

מור: מי מרוויח יותר?

נטלי: (למור) מה זה חשוב?

מיקי: חשוב רק דבר אחד. שתעשי רק מה שאת רוצה.

מור: אז את בעצם חיה על חשבונך. הוא משלם את כל... בסדר, רוב ההוצאות, ובתמורה הוא מקבל בלעדיות.

נטלי: הוא מקבל אהבה.

מיקי: את לא באמת שוקלת לעשות את זה...

מור: למה, אם תעשי את זה עם מישהו אחר תפסיקי לאהוב אותו?

נטלי: את באמת מדברת על סקס מלא... כולל...

מור: כולל הכל. אמיתי עד הסוף.

נטלי: (למיקי) אתה תהיה מוכן שאני אעשה את זה?

מיקי: לא! (משאיר את נטלי לבדה, ניגש למור בזעם, סטס מוכן לגונן עליה, אבל מור מרגיעה אותו) תגידי לי את נורמלית?

מור: אתה רוצה לבטל?

מיקי: היא אשתי!

מור: באמת?

מיקי: אני לא מוכן שהיא תעשה את זה.

מור: אני לא חושבת שאתה זה שאמור להחליט. (נטלי חוזרת לדבר עם מור, שמתנערת ממיקי ומתקרבת לנטלי)

נטלי: חמישים אלף ש"ח ליום צילום?

מור: כן.

מיקי: (לנטלי) את לא רצינית, נכון?

סטס: את מסכימה?

מור: סטס חושב שאת תהיי מעולה.

נטלי: לא יודעת. לא. אולי. (רגע) לא.

(רגע ארוך, מיקי נרגע ומתרחק, נטלי לא זזה)

מור: טוב, אז למה אנחנו עדיין מדברות?

נטלי: כי אני מנסה להבין איך את בתור אשה / מסוגלת בכלל...

מור: (קוטעת) את לא מבינה? ככה גברים מדכאים נשים.

נטלי: פורנו?

מור: (מחייכת) נישואים.

מיקי: בת זונה! (מיקי חושב להסתער שוב לכיוון מור, אבל המבט המאיים של סטס עוצר אותו)

מור: לפני הרבה שנים חיה ביריחו אשה אחת, קראו לה רחב.

מיקי: אוי נו...

מור: לא היה לה בעל. הגוף שלה היה שלה. לא של אבא שלה, לא של האחים שלה, לא של בעלי המאה או בעלי הדעה. היה לה כסף משלה, ודעה משלה, ונקודת מבט משלה על העולם. והם, הבני זונות, לקחו את הדבר המדהים הזה שהיא היתה, וצמצמו אותו למלה אחת.

(שקט)

נטלי: אני לא...

מיקי: (מקלל) זונה בת זונה.

סטס: בגלל זה אפריקאים שונאים שקוראים להם כושים.

נטלי: מה?

סטס: אשה היא הכושי של העולם.

נטלי: על מה הוא מדבר?

סטס: פורנוגרפיה זה עניין של גיאוגרפיה.

מור: כל המילים הגדולות האלה... זאת מניפולציה.

נטלי: (המומה) את לא מאמינה באהבה?

מיקי: (ממלמל לעצמו, המום) אני לא מאמין.

נטלי: (מגיבה למיקי, כאילו ענה לשאלה של מור) באמת?

מור: מה הקשר?

נטלי: (למור) אם לא הייתי מאמינה באהבה הייתי מתאבדת.

מיקי: (לנטלי) אני לא מאמין שאת חושבת על זה ברצינות.

נטלי: (למור) אני רצינית לגמרי...

מור: אהבה? לא יודעת...

נטלי: כי אם אתה לא מאמין במשהו..

מור: אפשר להאמין באסטרולוגיה, גלגול נשמות, חייזרים...

נטלי: ... אז בשביל מה בכלל לקום בבוקר?

מור: (נאנחת)...אדושם.

נטלי: מה?

מור: אני באה מבית דתי אז...

נטלי: אז את מאמינה...

מור: חס וחלילה, אלוהים ישמור.

(צוחקות)

מיקי: (קוטע אותן) זה לא מצחיק!

נטלי: (למיקי) תקשיב שניה! (רצינית למור) למה הפסקת להאמין?

מור: מה את חושבת? דתיים באמת מאמינים שיש מישהו בשמיים שרואה הכל ומשגיח, ושופט ומעניש?

נטלי: לא?

מור: הם בדיוק כמוך. כן, הם משתינים מפחד כשהם אוכלים בטעות לחם בפסח, הם משקשקים ביום כיפור אם הם עשו ביד, אבל אז הם צמים קצת, מתפללים וסוגרים איתו דיל בלי להגיע אפילו למשפט. בין אדם למקום אפשר צ'יק צ'ק להגיע לפשרה, אבל עבירות שבין אדם לחברו... אין על זה שום אכיפה, אז לרוב הדתיים יש הסכמה שבשתיקה עם הקב"ה, הם שומרים את החרה שלהם בסוד, והוא מעלים עין. (כעס אמיתי שהיה עצור בה, משתחרר לאט והולך וגדל) שוחד, גניבה, כאפה קטנה לאשה, זיון מהצד, אפילו אונס, אם אף אחד לא יודע, זה בסדר, גם ככה אין לאלוהים זמן להתעסק עם השטויות האלה. לא לאלוהים ובטח לא לבני אדם, את יודעת למה? כי אם אף אחד לא רואה את זה... זה לא באמת קרה.

(רגע, נטלי וסטס המומים, מור נרגעת)

מור: אני מאמינה רק במה שאני רואה. אני לא מאמינה בצניעות מזויפת, אני לא מאמינה בבושה, אני לא מאמינה במילים גדולות שמחביאות את האמת הכי פשוטה. אני מאמינה שצריך לראות הכל. להראות הכל. ואני מאמינה שרק אם אין לך מה להסתיר, אתה יכול להפסיק לפחד.

נטלי: (רגע) איך זה קשור לסרט הזה שאת רוצה לעשות?

מור: את האמת לא מספיק לשמוע. את האמת צריך להראות.

מיקי: (על סף יאוש) את לא מבינה שהיא מטורפת?

נטלי: אני דווקא חושבת שאתה תאהב אותה.

מור: כל החארות האלה... אנשי תקשורת, שופטים, גנרלים, מנכ"לים. אני רוצה שיראו לכולם את התחת.

נטלי: ואני אמורה להוריד להם את המכנסיים?

מור: אם הם יהיו איתך כמה דקות לבד בחדר, הם יעשו את זה מהר מאוד בעצמם.

נטלי: (למיקי) אתה לא מבין שאתם רוצים בדיוק אותו דבר?

מיקי: קשקוש.

נטלי: זה שתקרא לזה קשקוש, לא יהפוך את זה לקשקוש.

מיקי: אוי, באמת...

נטלי: באמת. אתה גבר סטרייט ולבן אז יש דברים שאתה לא יכול אפילו להתחיל להבין.

מיקי: מה קשור סטרייט...? (רגע) את נמשכת אליה?

נטלי: מה זה קשור?

מיקי: נטלי...

נטלי: אני אוהבת את הראש שלה. היא שמה זין על כל העולם. אני אוהבת את זה.

מיקי: למה שתרצי לעשות את זה? בשביל הכסף?

נטלי: אני לא יודעת. אני לא חושבת. לא רק. אני מתה מפחד.

מיקי: אז בשביל מה את צריכה את זה?

נטלי: אני לא.

מיקי: את לא. את לא צריכה את זה.

נטלי: אני חושבת שזאת בדיוק הסיבה שאני רוצה לעשות את זה.

מיקי: את לא מבינה שזאת היא שעושה לך מניפולציה?

נטלי: (מחייכת) גם אתה עושה לי מניפולציה.

מיקי: אסור לך לעשות את זה.

נטלי: למה לא?

מיקי: אני מפחד עלייך, על מה שאנשים יגידו עלייך, יחשבו עלייך.

נטלי: אתה מפחד ממה שיחשבו עלי, או ממה שיחשבו עלייך שאתה נותן לי לעשות את זה?

מיקי: אני מפחד שאני לא אוכל להגן עלייך.

נטלי: (ממלמלת לעצמה) אתה מפחד שאני לא אצטרך שתגן עלי.

מיקי: מה!!?

(רגע)

נטלי: לא התכוונתי. (רגע) אני מתה מפחד.

מיקי: אז בשביל מה!?

נטלי: בשביל להפסיק לפחד.

(רגע)

אות התוכנית של בן יאיר. הוא עולה על הבמה לבוש כמו מרצה באוניברסיטה, ספר בידו.

בן יאיר: ברוכים הבאים לאוניברסיטה של החיים! נושא השיעור: קסנופוביה. נשיא המדינה בכבודו ובעצמו אמר עלי היום, שאני לא בסדר, כי אני מעודד קסנופוביה. לא ידעתי מה זה, אז פתחתי מילון. (פותח ספר) פוביה זה פחד. קסנופוביה - פחד מזרים. בקיצור - גזענות. (סוגר את הספר) לא נעים. כל היום הלכתי וחשבתי לעצמי, אולי זה נכון. אם איש כל כך חשוב מתפנה מיומו העמוס בשביל ללמד אותי משהו שלא ידעתי על עצמי, שאני מעודד קסנופוביה, שאני מעודד פחד ושנאה... מפחיד לחשוב על זה. אני בן אדם יסודי, אז לקחתי את היום ללמוד את הנושא לעומק: אז ככה, מסתבר שסטטיסטית, הפחד הכי שכיח, הוא לא הפחד מהמוות, מכאב, מאובדן שליטה, משכול. הופתעתי לגלות שמחקרים מוכיחים שהפחד הכי נפוץ הוא החשש ממה שאנשים אחרים יגידו עלינו. לא חשוב אם בתוך תוכנו אנחנו יודעים את האמת, הפחד הזה גורם לנו להשתתק, להעמיד פנים, לפקפק. אם זה מה שאומרים עלינו, אז אולי אנחנו באמת לא בסדר. אולי אנחנו אפילו רעים? בואו נחזור רגע לנושא השיעור - קסנו-פוביה. למה זה קורה? הרי אף תינוק לא נולד גזען. (מוזיקה נעימה, מצגת מוקרנת נפתחת בתמונה של תינוק לבן ליד תינוק שחור) אף אחד לא בא לעולם עם דעות קדומות. תינוקות אוהבים פרפרים (פרפר נח על יד התינוק הלבן) בדיוק באותה מידה שהם אוהבים... ג'וקים (ג'וק נח על פרצופו), הם ישמחו ללטף ארנב (ארנב מתוק מצטרף למצגת) אבל בדיוק באותה מידה הם ישמחו גם ללטף חולדה (חולדה מכוערת מטפסת על התינוק השחור). תינוקות הם הדבר הכי טהור, תמים ומתוק בעולם. אף תינוק לא חושב שערבים הם מחבלים וששחורים הם אנסים, ואתם יודעים למה? (מתפוצץ) כי תינוקות לא מבינים מהחיים שלהם! (המוזיקה נפסקת והתינוקות נעלמים) ברור שלא כל הכושים אנסים ולא כל הערבים הם מחבלים, אבל אף אבא שמאלני לא יתן לבת שלו ללכת לבד בלילה בשכונה שגרים בה מסתננים מאפריקה, ואף אמא יפת נפש לא תשאיר את הילד שלה לשחק בסימטאות של מחנה פליטים. אם אתם לא רוצים ערבים וכושים בשכונה שלכם, זה לא בגלל שאתם גזענים. וזה לא בגלל שאתם פחדנים. זה פשוט בגלל שאתם דואגים למשפחה שלכם, ורוצים לשמור אותה בריאה ובחיים!

5. האמת על פחד ושנאה

מיקי: (מתפרץ לכיוון מור בזעם, סטס נדרך) אני ארצח אותך.

מור: אני לא חושבת שיש לך אומץ.

מיקי: אני יכול פשוט להתקשר לבן יאיר, / ולספר לו שאת...

מור: (קוטעת אותו) אני לא חושבת שיש לך אומץ.

מיקי: (רגע) את חושבת שיש איזשהו סיכוי שבעולם שאני אתן לאשתי/ לשכב עם ...?

מור: סיפרת לה שזה היה רעיון שלך?

מיקי: מה?

מור: סיפרת לה שהסרט הזה היה רעיון שלך?

מיקי: שהרעיון לצלם סרט פורנו שבו זאב בן יאיר מזיין את אשתי היה שלי? לא . לא סיפרתי לה.

מור: אתה רוצה שאני אספר לה שרצית שמישהי אחרת תעשה את זה, ואני התעקשתי עליה?

מיקי: את מאיימת עלי?

מור: האמת מאיימת עלייך?

מיקי: מה העניין, למה את בכלל...? את רוצה לסחוט אותו? זאת הסיבה שאת...?

מור: אנשים שאין להם מה להסתיר, לא צריכים להסתתר.

מיקי: אל תזייני את השכל, את מקווה לעשות מזה הרבה כסף.

מור: כי אתה עושה סרטים בחינם.

מיקי: אני במאי טלוויזיה. זה המקצוע שלי.

מור: ולכן אמרתי לנטלי, שאני רוצה שאתה תביים אותה. אתה כבר ביימת אותה פעם בסצינות סקס, אם היא רוצה/ וזה עוזר לה...

מיקי: אוי אלוהים. (צועק, ויוצא לאזור הבית שלו ושל נטלי) נטלי!!!

נטלי: אתה לא מבין שזה מושלם? אם אתה תהיה שם...

מיקי: (ממלמל לעצמו כמו מנטרה) האמת. כל האמת. ורק האמת.

נטלי: מה?

מיקי: זאב בן יאיר.

נטלי: על מה אתה.../

מיקי: היא רוצה שאת תעשי את זה עם זאב בן יאיר, ידעת?

נטלי: היא לא... היא אמרה לי שהיא תגלה לי רק ברגע האחרון, אבל זה לא משנה, זה בדיוק, הנה, אתה בעצמך אומר כל הזמן, שהוא איש מסוכן, ושצריך לחשוף אותו, בדיוק על זה אנחנו מדברות...

מיקי: זה היה רעיון שלי.

נטלי: מה?

מיקי: הסרט הזה.

נטלי: אני לא מבינה.

מיקי: אני פניתי אליה במסגרת התחקיר על הסרט שאני עובד עליו כי שמעתי שהיא ...

נטלי: על בן יאיר?

מיקי: כן. והיא הציעה.../

נטלי: היא?

מיקי: אני כבר לא זוכר איך זה עלה... אני רק רציתי, היא הציעה לי... בחיים לא התכוונתי שאת תהיי מעורבת בזה!

נטלי: רצית שמישהי אחרת תעשה את זה?

מיקי: אני בכלל לא רציתי שזה יהיה מבויים.

נטלי: רצית לצלם אותו עם מישהי בלי שהיא תדע?

מיקי: מה זה משנה?

נטלי: זה לא משנה?

מיקי: אני לרגע לא חשבתי... היא כנראה רצתה לצלם את זה בשביל, לא יודע, אולי לסחוט אותו, אז היא הציעה לי להשתמש בחומרים, אני בכלל לא בטוח שהייתי משתמש בזה. כמעט בטוח שלא. זה עולם תחתון. האשה הזאת... היא... יש שם משהו מאוד מאוד מקוב, / אני מפחד ש...

נטלי: מיקי תרגע. הכל בסדר. היא רוצה בדיוק מה שאתה רוצה, היא רק קצת יותר נועזת. אין לי בעיה עם זה. נכון, אני קצת מפחדת, אבל בגלל זה אני רוצה שאתה תהיה שם איתי.

מיקי: איך את מסוגלת אפילו לחשוב על לשכב/ עם ה...

נטלי: אתה זוכר מה אמרת לי כשעשינו חזרות על הסצינת סקס ב"קוסם"?

מיקי: זה לא אותו דבר.

נטלי: אמרת לי לדמיין שאני עם מישהו אחר, מישהו שאני באמת רוצה, מישהו שאני נמשכת אליו.

מיקי: הייתי אדיוט.

נטלי: היית מדהים, ורגיש, וזה היה התהליך הכי מדהים שעברתי עם במאי, ואחרי ששכבנו.../

מיקי: נטלי, די.

(רגע)

נטלי: אחרי שהייתי איתך, הבנתי איך זה מרגיש לרצות מישהו באמת. וזה שהיית שם איתי, בזמן שעשינו את הסצינה, רק בזכות זה, יכולתי להיות שם אמיתית. יכולתי להיות עם השמוק המטומטם הזה, ולהרגיש שאני רוצה אותו באמת, כמו שרציתי אותך. נגעתי בו, והרגשתי אותך. אתה מבין?

מיקי: אין לי מושג מי את. את האשה הכי יפה שאני מכיר, אבל אני חושב שהפעמים היחידות שבהן אמרתי לך שאני אוהב אותך והאמנתי לעצמי במאה אחוז, היו... בזמן סקס, כשהייתי מסטול. אני גם לא מאמין שאת באמת... אותי. לא יודע. איך אפשר בכלל לדעת? כי את אומרת שאת אוהבת אותי? אני אומר לך שאני אוהב אותך, כל יום, כי אני מקווה שאם אני אגיד את זה מספיק פעמים, יהיה לי יותר קל להאמין, ואת תאמיני לי, ויהיו לנו חיים טובים ביחד. או שלפחות נצליח להאמין שיש לנו חיים טובים ביחד. זהו. בשבילי זה מספיק.

נטלי: מה אתה אומר לי?

מיקי: את אמרת לי לא מזמן, שבשביל לשחק טוב, לא, שבביל להיות אמיתית, שבביל להאמין לעצמך, את חייבת פרטנר, שרוצה להאמין לך.

נטלי: נו...

מיקי: אני רוצה להאמין לך. תעזרי לי.

נטלי: גם אני רוצה להאמין לך.

מיקי: וזה שווה בעיניי פי אלף מהאמת.

נטלי: זאת האמת. אתה לא מבין? (פונה לצאת, ונעצרת) אני מרגישה שזאת הולכת להיות העבודה הכי חשובה ומשמעותית שעשיתי בחיים שלי, ואני רוצה שנעשה את זה ביחד. אני אוהבת אותך.

מיקי: את לא יכולה ללכת להזדיין עם האיש שאני הכי שונא בעולם, ולהגיד לי שאת אוהבת אותי.

נטלי: אני שחקנית.

מיקי: מה זה אומר? כשאת עובדת עם במאי שמבין איך להוציא ממך דברים, את יכולה להיות מדהימה אבל כשאת מתחילה לחשוב בעצמך... "זה כן אמיתי, זה לא אמיתי..."

אלוהים, שחקנים זה כזה עם מטומטם. את הולכת לעשות סרט פורנו עם השטן! האמת שלך לא חשובה. האמת שלך לא מעניינת אף אחד!!!!

נטלי: לי היא חשובה. היא הדבר היחיד שחשוב לי. עכשיו תעוף לי מהעיניים, אני לא רוצה לראות אותך יותר בחיים!

(שקט)

מיקי: (פונה ללכת ונעצר) לכי להזדיין.

שקט. נטלי עוזבת. מיקי נשאר לבדו. היא נגשת למור.

מור: את בסדר?

נטלי: אני בסדר.

מור: את בטוחה שאת רוצה לעשות את זה?

נטלי: מה זה משנה?

מור: זה הדבר היחיד שמשנה.

נטלי: אם הייתי עושה רק דברים שאני בטוחה בהם, בחיים שלי לא הייתי עושה כלום.

מור: (מחייכת) אני ... (רוצה להגיד משהו ומתחרטת)

נטלי: מה? מה רצית להגיד לי?

מור: לא יודעת.

נטלי: אז מה? אני צריכה להתחיל איתו? לשאול שאלות? ליזום משהו? אני לא כל כך טובה באילתורים...

מור: את לא צריכה לעשות כלום

נטלי: אז מה...

מור: אני לא רוצה שתעשי את זה. לא ככה.

נטלי: אבל אני לא...

מור: את לא רוצה לוותר עליו, נכון? (שתיקה, מור מתקרבת אליה) לכי הביתה.

נטלי: מה רצית להגיד, מקודם...?

מור: שאני לא רוצה שתעשי את זה אם את לא בטוחה.

נטלי: איך אני יכולה לדעת?

מור: שאני אוהבת אותך.

נטלי: (נטלי המומה) למה?

מור: למה מה?

נטלי: למה את אומרת לי את זה? את באמת מצפה שאני אאמין שאת... (נטלי נשברת ופורצת בבכי, מור מחבקת אותה, נטלי מתמסרת לחיבוק, שמבחינתה הופך להיות יותר ארוטי מאשר מנחם, נטלי מנשקת את מור, מור נענית בהתחלה אבל עוצרת את נטלי)

מור: (עומדת מאוד קרוב אל נטלי, נוגעת בפנים שלה) תסתכלי לי בעיניים. (רגע) מה את רואה שם?

נטלי: מה?

מור: מה את רואה כשאת מסתכלת לי בעיניים?

נטלי: (מתבוננת רגע) את עצמי.

(שקט, נטלי מחכה שמור תעשה את הצעד הראשון)

מור מתרחקת - תאורה דרמטית - עשן - מוזיקה.

בן יאיר: (מופיע מתוך החושך) האמת כל האמת ורק האמת

בן יאיר ניגש אל נטלי שעומדת לבד. היא עוצמת עיניים.

יותר מכל דבר, אנחנו רוצים להיות חופשיים. (כמו מהפנט מיומן, אמן אשליות, הוא מוביל אותה בזמן שהוא מדבר) להיות חופשיים לבחור במי שאנחנו רוצים. להיות חופשיים להגשים חלומות. חופשיים להיות נאמנים לעצמנו, חופשיים להרגיש מוגנים. (הוא סוגר אותה בתוך תיבת קסמים, מעין שריון, כשרק ראשה נותר בחוץ) חופשיים להיות עם חופשי בארצנו. (הוא מסובב אותה) ביחד. כעם. עם חופשי בארצנו. אבל... (שולף בזריזות ממחבוא 3 חרבות דקות וארוכות) זה לא כולל את החופש לשתף פעולה עם האויב, ולתקוע סכין בגב! (נועץ חרב בתיבה, נטלי פוקחת עיניים מתוך סיוט) זה לא כולל את החופש לירוק על הערכים שלנו, על אהבה ומשפחה! (נועץ חרב נוספת) וזה לא כולל את החופש לשכוח מאיפה באת, לאן אתה הולך, והכי חשוב, בפני מי אתה עתיד לתת דין וחשבון! (נועץ חרב שלישית ואחרונה ומתרחק) להיות עם חופשי בארצנו זה קודם כל להיות עם אחד, מלוכד ומאוחד, כאן בארץ שלנו. בכל הארץ שלנו. מי שמתנגדים לחופש הזה, (שולף חרב) מי שמעדיפים את החופש של אחרים (שולף חרב), את החופש לבגוד (שולף חרב שלישית), על פני החופש של שלנו לחיות לבטח לנצח נצחים... צריכים לדעת שיש לזה מחיר. (החרבות נעלמות) חופש הפרט הוא החובה להחליט למי אתה נאמן, בעד מה אתה מוכן להאבק, ונגד מי אתה בוחר להלחם. ועכשיו...

(פותח את התיבה ונטלי יוצאת ממנה כמו מתוך סיוט, בן יאיר נעלם ורק קולו מהדהד)

את חופשיה לבחור.

נטלי לבדה במרכז הבמה (ליד מיטה עגולה) בחדר בו היא אמורה לפגוש את בן יאיר, היא מנסה להרגיע את עצמה, מסדירה את הנשימה.

8. האמת על אלוהים ואנשים

סטס מול מוניטור בקונטרול. מור עומדת לידו מהורהרת.

נטלי: (מביטה למעלה לכיוון אחת המצלמות) סטס אתה שומע אותי?

סטס: כן.

נטלי: (ממקום אחר בחדר) ואיך כאן?

סטס: מצוין.

נטלי מטיילת בחדר, מרגישה הכי לבד בעולם.

מור: סטס, אתה מאמין שאנחנו לבד בעולם?

סטס: לא יודע.

מור: אז מה? אתה אגנוסטיקן?

סטס: מה זה?

מור: אחד שלא יודע אם יש אלוהים.

סטס: לא יודע.

מור: אתאיסט בטוח שאין.

סטס: כמורך?

מור: הלואי.

נטלי: (זזה למקום אחר) ואיך כאן?

סטס: שמתי 4 מיקרופונים, אין לך מה לדאוג.

מור: באולפנה... זה בית ספר של דתיות.

סטס: אני יודע.

מור: אז לימדו אותנו שסדר הטבע של כל הברואים, נקבע כבר מתחילת הבריאה. אבל אם יצור כלשהו נתון להשגחה, פירוש הדבר שהקב"ה מתנהג עמו שלא על-פי חוקי הסיבה-ומסובב הטבעיים.

נטלי: איפה המצלמות?

סטס: אחת בכל פינה של החדר, בגובה שלך בערך, אחת בתקרה מלמעלה.

מור: (לסטס) אם מישהו חולה למשל, זה בגלל שהקב"ה בכבודו ובעצמו התעניין בו והחליט, שעל-פי מעשיו ראוי שימות חס וחלילה, או שיחלה ויינצל.

סטס: ומה עם חיידקים, וירוסים...

מור: יש. למה לא? אבל בגלל ההשגחה, חוקי הטבע לא חלים עלינו מצד עצמם, הכול נקבע ונגזר על-פי מידת החשיבות בעיני הקב"ה.

סטס: לא הבנתי

מור: אם אפילו נזלת או טחורים לא חלים עלינו מצד עצמם, קל וחומר שמחלה כמו שלי/ היא כנראה עונש על...

סטס: את חולה?

מור: המשפחה שלי חשבה שכן.

סטס: בגלל שאת אוהבת...(משתתק)

מור: (מור מחייכת, משעינה על סטס את הראש, הוא לא בטוח מה לעשות) אתה חמוד.

נטלי: יש מקום בחדר שהמצלמות לא רואות?

סטס: (נזהר לא לזוז, ראשה של מור נשען על חזהו) אני יכול לעשות פן או טילט, ואפשר לעשות גם זום. אין לך מה לדאוג.

נטלי: טוב.

סטס: אז אולי זה אומר שאלוהים רוצה שאת תהיי... (מור, עדיין שעונה על סטס, מנדנדת את הראש)

מור: אסור, זה ממעשה מצריים שהוזהרנו עליו בויקרא יג'

סטס: (בהערכה, נבוך מהאינטימיות הפתאומית, לא בטוח מה לעשות עם הידיים) יכולת להיות רבנית, אה?

מור צוחקת. נטלי נושמת עמוק, הנשימה שלה מוגברת מבעד לרמקולים.

מור: כשאמרתי לאבא שלי שאני לא רוצה להתחתן, אז הוא החליט לנסות "טיפול המרה".

סטס: מה זה, פסיכולוג כזה? (מור עדיין שעונה, מסמנת לא עם הראש) רב?

נטלי: (לעצמה) שששש... לא לשכוח לנשום (נושמת עמוק)

(רגע)

מור: לא. (מרימה את הראש) לחברים של ההורים שלי, רבקה ואברהם בן יאיר, היה בן, גדול ממני בעשר שנים, כשהוא היה צעיר הוא נחשב לעילוי בתורה, הוא גם היה חתיך, אבל הוא עזב את הישוב, נסע לחו"ל, עשה הרבה כסף בעסקים, היו דיבורים עליו שהוא שובב גדול, ובגיל 30 הוא היה עדיין רווק.

סטס: זאב בן יאיר?

מור: (מהנהנת, מניחה יד על חזהו של סטס, נטלי קופאת, היא מקשיבה בלי קול) הוא ישב איתי בחדר, היה מקסים, ונורא פתוח, והוא סיפר לי שהוא בכלל מאורס למישהי לא יהודיה,

שהוא פגש בחו"ל, ואני פשוט... סיפרתי לו כל מה שאני חושבת ומרגישה, והוא אמר שהוא ינסה לעזור, ואז הוא הכניס את היד שלו מתחת לחצאית שלי.

נטלי: (אחרי רגע של שקט, מתישבת על המיטה, לוחשת לעצמה, מוגברת ברמקולים) תיקחי את מה שאת מרגישה כלפיו...

מור: העפתי לו את היד...

נטלי: הפחד, ההתרגשות, הכעס ...

מור: אז הוא קצת כעס, וקצת נעלב...

נטלי: תשתמשי בזה...

מור: ואז הוא אמר שאם חטא אחד יכול להציל מישהו מחיים שלמים של חטא...

נטלי: (מנסה להסדיר נשימה, מקשיבה למור בלי לזוז, מחכה.)

מור: ...ואז הוא אנס אותי.

(רגע, נטלי נעמדת)

סטס: ואז הפסקת להאמין באלוהים?

מור: (מחייכת) ואז הפסקתי להאמין בבני אדם.

נטלי: מור, את יכולה לבוא הנה שניה?

סטס: אני לא מאמין לך.

מור: (מחייכת) אני חושבת שאתה מקסים סטס. (מחבקת אותו) אם הייתי יכולה...

סטס: (מתחמק מהחיבוק) אה, ירדתי מזה כבר מזמן, את לא צריכה, הכל בסדר בוס (מחייך, שניהם צוחקים, היא נגשת לנטלי, סטס לידה.)

מור: (ניגשת לנטלי) הוא צריך להגיע כל רגע, אני אגש לכניסה לחכות, את בסדר?

נטלי: המיקרופון היה פתוח...

מור: מה?

נטלי: מה שסיפרת עכשיו לסטס, שמעתי הכל.

מור: אני מבינה. זה היה מזמן.

נטלי: ומה אם הוא...

מור: הוא לא מסוכן.

נטלי: הרגע סיפרת לסטס ש...

מור: הוא לא מסוכן. הוא יהיה מקסים. את תראי. (הטלפון שלה מצלצל) אין לך ממה לפחד. ואם באיזשהו שלב תרגישי שאת לא רוצה... אנחנו כאן, שומעים ורואים אותך כל הזמן. (מור מנשקת את נטלי על הלחי, ויוצאת. נטלי נשארת לבד עם סטס)

סטס: יש לי אקדח.

נטלי: למה?

סטס: אם את תפחדי ש... אחר כך... (מוציא את האקדח מהנרתיק) זה לא... (בוהה באקדח)

נטלי: מה?

סטס (מתחמק) לא חשוב, רק תדעי שאין לך מה לפחד, הוא... טוב, אני חייב/ל לצאת.

נטלי: (מחייכת בקושי) אתה תדאג שאני אצא יפה?

סטס: (נעצר) מה?

נטלי: התאורה, אני פוחדת שהיא ...

סטס: יש מספיק אור, אל תדאגי, יראו הכל. (מנסה להצטדק) אני בדרך כלל לא עושה דברים כאלה, אני בכלל בא מתחום של אבטחה, אני לא... פשוט בהתחלה חשבתי שהיא... (נטלי מתרחקת ממנו, מתיישבת על המיטה עם הגב אליו) לא באמת האמנתי שיש לי סיכוי, אבל חשבתי: מה יש לי להפסיד, ואז פתאום היא הציע לי את העבודה הזאת, אז חשבתי ש... שאם אני ... אם אני אתעקש... אם אני אעשה את העבודה הכי טוב שאני יכול... לא ידעתי שהיא בכלל לא בעניין. שהיא... (מתיישב על המיטה, עם הגב לנטלי) אני אדיוט, הנה?

(נטלי מביטה שוב בסטס, לא יודעת מה להגיד)

סטס: ... את חושבת שהיא יפה (מתכוון למור)?

נטלי: (מביטה מסביב, קמה עצבנית, סטס מביט בה במתח.) לא, אני לא חושבת, אני לא חושבת שהיא יפה, אני חושב שזאת התאורה הכי חובבנית ומכוערת שראיתי בחיים, אני לא חושבת שהיית צריך להתעקש, אני חושבת שהיה צריך להביא מישהו מקצועי, שיעשה תאורה מקצועית. (סטס משפיל מבט, נטלי מנסה לרכך) ... לא חשוב... בטח אפשר יהיה לעשות עם זה משהו בחדר עריכה, אני... אני מקווה שיהיה בסדר.

סטס: (אחרי רגע) כן. גם אני (יוצא).

עשן. פניו של בן יאיר מוקרנים במרכז הבמה מעל המיטה.

בן יאיר: קראתי היום בעיתון, שבעקבות הזעזועים האחרונים, אני מקיים מגעים חשאיים לקראת חדירה לחיים הפוליטיים. לא ידעתי. לחיים הפוליטיים דווקא? יש לי כסף ויש לי מיקרופון ומצלמות ואולפן, ואני לא דופק חשבון לאף אחד. למה לי לקפוץ לביצה הזאת? למה לא בעצם? למה כל כך חשוב לי להתעקש להגיד את האמת? מה הבעיה לעשות קצת פוליטיקה על הדרך: משכשכים קצת, מתפשרים קצת, משקרים קצת, מקשטים קצת את המציאות, ואת הסחורה המשומשת הזאת אפשר למכור לכם בתור תקווה. מי אמר שחייבים לשלול אזרחות, לגרש, להלחם, לשפוך דם, שלום עושים עם אויבים, נכון?

(רחש גלי ים נשמע, בן יאיר נחשף כולו, הוא לבוש טוקסידו על חוף הים, מוקף יפהפיות בבגדי ים.) גם אני יכול לצאת עם יוזמת שלום, נכון בנות? אז מה אם הם מצהירים שהם רוצים לזרוק אותנו לים. אפשר לקפוץ לים בדרכי שלום ולהתחיל מיוזמתנו לשחות. (היפהפיות מריעות להצעה, רצות, קופצות לים, שוחות, ומתרחקות, זאב מתחרט ומנסה לעצור אותן, אבל כבר מאוחר) חבל, דווקא היו נחמדות. (מדליק סיגר בפוזה גיימס בונדית ומחייך חיוך רחב) במחשבה שניה, בואו נשאיר את הפוליטיקה לפוליטיקאים. ואלה מכם שלא רוצים לקפוץ לים בדרכי שלום, מוזמנים להישאר עם הרגליים על הקרקע, לא תמיד קל לשמוע את מה שיש לי להגיד, אבל לפחות אתם יכולים להיות בטוחים שזאת תמיד האמת. כל האמת ורק האמת.

דמותו המוקרנת של בן יאיר נעלמת עם רחש גל הים.

10. האמת על זאב בן יאיר

נטלי מזדקפת, בן יאיר נכנס מלווה במור, נטלי נעמדת מולם מתוחה, מור מנשקת אותו על הלחי, ונפרדת בחיוך.

מור: תעשו חיים. (יוצאת ומשאירה אבן יאיר ונטלי לבדם.)

בן יאיר: הי.

נטלי: הי.

(רגע שקט ארוך, נטלי מתחילה להתפשט)

בן יאיר: רגע. (נטלי נעצרת) מה את עושה?

נטלי: מתפשטת.

בן יאיר: רגע, שניה.

נטלי: מה הבעיה?

בן יאיר: (מחייך) אנחנו אפילו לא מכירים.

נטלי: אני יודעת מי אתה.

בן יאיר: אה. ואת?

נטלי: אתה לא רוצה שאני אתפשט?

בן יאיר: (רגע) מה את רוצה..?

נטלי מתקרבת אליו

נטלי: לעשות מה שאתה רוצה.

מתחילה להפשיט אותו

בן יאיר: כל מה שאני רוצה?

נטלי: (נעצרת) אני חושבת, כן.

בן יאיר: למה?

נטלי: כי משלמים לי על זה.

בן יאיר: תכבי את האור.

נטלי: (נלחצת לרגע) אתה מתבייש?

בן יאיר: כל מה שאני רוצה, חוץ מלכבות את האור, אה?

נטלי שותקת

בן יאיר: מישהו משלם לך?

נטלי: מה?

בן יאיר: מישהו שילם לך כסף בשביל לעשות מה שאני רוצה?

נטלי: אההה....

בן יאיר: את לא יודעת?

נטלי: אתה, לא?

בן יאיר: אבל לא נפגשנו אף פעם.

נטלי: אבל... היא אמרה לי...

בן יאיר: מה היא אמרה לך?

נטלי: שזה מה ש...

בן יאיר: (מחייך) את שקרנית איומה.

נטלי: אני לא...

בן יאיר: (קוטע אותה) ששש... בואי נחליט שמעכשיו שנינו אומרים את האמת.

נטלי: (רגע) באמת?

בן יאיר: כן.

נטלי: וגם אתה תגיד לי את האמת, כל האמת ורק...

בן יאיר: את לא מאמינה לי.

נטלי: אני לא באמת זונה.

בן יאיר: (רגע, מחייך) אני לא בטוח שזאת האמת.

נטלי: (רגע) אם גם כשאני אומרת לך את האמת אתה לא מאמין לי אז מה הטעם במשחק הזה?

בן יאיר: אין.

נטלי: בשביל מה.

בן יאיר: אני מאמין.

נטלי: בצדק.

בן יאיר: (מחייך) אז מה את?

נטלי: שחקנית.

בן יאיר: (רגע, מחייך) גם אני.

נטלי: אתה לא.

בן יאיר: אני כן.

נטלי: אתה לא.

בן יאיר: אני קם בבוקר, מתלבש, נכנס לדמות, ומשחק תפקיד מול קהל. כל יום. כל היום. זאת לא ההגדרה של שחקן?

נטלי: אתה ההיפך משחקן.

בן יאיר: מה זה ההפך משחקן?

נטלי: שקרן.

בן יאיר: (רגע) אהה...

נטלי: שחקן אמיתי, מנסה להאמין במציאות שהוא מקיים, ואתה לא מאמין למילה שיוצאת לך מהפה, וזה פשוט לא מפריע לך.

בן יאיר: איך את יודעת?

נטלי: אני מכונת אמת אנושית.

בן יאיר: באמת?

נטלי: כן. תבדוק אותי.

בן יאיר: (מחייך) איך?

(מניחה באסרטיביות את היד בין הרגליים שלו, ומסתכלת בעיניו, בן יאיר קופא. מסוקרן.)
תגיד משהו אמיתי. (בן יאיר מהסס) איך קוראים לך?

בן יאיר: קוראים לי זאב בן יאיר.

נטלי: נכון. אתה רואה? כשאתה רוצה אתה יכול. בן כמה אתה?

בן יאיר: אני בן 50.

נטלי: לא נכון.

בן יאיר: 54 וחצי.

נטלי: נכון.

בן יאיר: נשוי 2+

נטלי: נכון.

בן יאיר: גרוש פעמיים.

נטלי: נכון.

בן יאיר: לקחתי ויאגרה לפני עשרים דקות.

נטלי: (צוחקת) נכון. אה, בגלל זה אנחנו...? הבנתי. וכמה זמן עד ש... מתי תהיה מוכן?

בן יאיר: על בטן ריקה... עוד עשר דקות בערך.

נטלי: מה עוד?

בן יאיר: (נבוך) לא יודע מה...

נטלי: אז אתה רוצה לשכב איתי?

בן יאיר: כן.

נטלי: נכון. (מתרחקת)

בן יאיר: תורי?

נטלי: מה אתה רוצה לדעת?

בן יאיר: את רוצה לשכב איתי?

נטלי: מה זה משנה?

בן יאיר: אני מנסה להבין למה התכוונת מקודם כשאמרת שאת לא...

נטלי: (קוטעת) אתה רוצה שאני אוהב אותך?

בן יאיר: את יכולה?

נטלי: (צינית) כי אתה רוצה שנעשה פה אהבה?

בן יאיר: סתם סקס מרצון זה בסדר גמור מבחינתי.

נטלי: אבל חשוב לך לדעת שאני רוצה.

בן יאיר: אני לא רוצה לאנוס אותך (מחייך).

נטלי: (רגע) למה לא בעצם?

בן יאיר שותק

נטלי: אני יכולה לרצות לעשות איתך סקס, מה אתה מוכן לשלם בשביל שאני ארצה?

בן יאיר: מה את רוצה לקבל?

נטלי: כלום. אני לא רוצה ממך כלום.

בן יאיר: אז את רוצה...?

נטלי: אני רוצה שתאנוס אותי.

בן יאיר: (שותק)

נטלי: אני יודעת שזה מה שאתה רוצה.

בן יאיר: אני לא...

נטלי: שקרן. (היא מתקרבת אליו) אם היית יודע שאתה יכול להכות אותי. להכאיב לי. להשפיל אותי ולדעת שזה מבחינתי סבבה לגמרי... נו... (נטלי מתקרבת אליו, סוטרת לו, יורקת בפניו, מכה אותו עד שבן יאיר אוחז בידיה ועוצר אותה)

בן יאיר: (עוצר אותה בכוח, מצמיד אותה לרצפה) הנה! אני מכאיב לך, אני משפיל אותך, זה מבחינתך סבבה לגמרי? (נטלי צועקת ובן יאיר משחרר אותה. רגע ארוך של שקט) בשביל מה זה היה?

נטלי: בשביל להבין.

בן יאיר: מה הבנת?

נטלי: שאתה פחדן. (רגע) איך אתה יכול? אני מקשיבה לדברים שאתה אומר, בתוכנית שלך, בראיונות, ואני לא מאמינה למילה שיוצאת לך מהפה. אם לפחות היית מאמין בשטויות האלה שאתה מקשקש, אבל אתה לא, אתה סתם פרובוקטור.

בן יאיר: פרובוקציה מושכת תשומת לב. במקצוע שלנו הפשע הכי גדול זה להיות משעמם.

נטלי: אבל יש לך כל כך הרבה כסף, כל כך הרבה אנשים מקשיבים לך, יש לך כל כך הרבה כוח ל... אתה יכול לשנות, אתה יכול לתקן, אתה יכול לקחת אחריות.

בן יאיר: אף אחד לא יכול לשנות כלום בכוח. בטח לא אני.

נטלי: ואם היית יכול? אם היית מקבל עכשיו את כל הכוח לעשות כל מה שאתה רוצה, מה היית רוצה? מה היית עושה?

בן יאיר: הייתי ממשיך לקשקש, לעשות פרובוקציות, לשאול שאלות, ולייצר דיון.

נטלי: אבל הדברים שאתה אומר, הם כל כך...

בן יאיר: רדודים?

נטלי: גם.

פרובוקטיביים?

נטלי: ברור.

בן יאיר: קיצוניים?

נטלי: הם מסוכנים! אתה אומר דברים שיכולים לגרום לאנשים...

בן יאיר: נו באמת, את לא באמת חושבת שאני מתכוון ברצינות. בעצמך אמרת את זה.

נטלי: אבל המעריצים שלך... הם כן. הם יכולים להיות מאוד מסוכנים.

בן יאיר: מעריצים?

נטלי: יש לך מעריצים. אתה לא יודע שיש לך מעריצים?

בן יאיר: ברור שאני יודע. את לא יודעת שיש לך מעריצים?

(רגע ארוך)

נטלי: אתה יודע מי אני...?

בן יאיר: למה את חושבת שאני פה?

נטלי: אתה מכיר אותי?

בן יאיר: אני רואה טלוויזיה. אני יודע איך קוראים לך. אני יודע איך את נראית כשאת... איך את נשמעת... (נטלי נבוכה) אבל אני גם יודע שזאת לא באמת את. שאני לא באמת מכיר אותך. אני סתם מעריך. לפני שנכנסתי לכאן לא ידעתי עלייך כלום. כמו שאת לא ידעת עלי כלום. כל אחד מאיתנו פינטז שהשני הוא... אני פינטזתי, שאת נימפומנית חרמנית ומשחררת, ואת פינטזת שאני פשיסט מסוכן ואלים, אבל... אף אחד מאיתנו לא יכול להיות אחראי לפנטזיה המטומטמת של השני, שאין בינה לבין המציאות שום קשר. תחשבי, אם אני באמת הייתי הפסיכופט הזה שדמיינת, אולי הייתי יכול אפילו... לרצוח את בעלך. (רגע) את לקחת את זה בחשבון כשהחלטת להיות שחקנית? זה לא בלתי אפשרי: מישהו כמוני, מעריך, רואה אותך בטלוויזיה, רוצה אותך רק לעצמו, מגלה איפה את גרה, מחכה לרגע המתאים, ו...הורג את בעלך. (רגע) היית מרגישה שזאת אשמתך?

נטלי: אבל אם מישהו, יפרש את הדברים שאתה אומר כאישור לפעול באלימות, בניגוד לחוק, לאיים, להכות, לרצוח?

בן יאיר: אני סתם ליצן קטן וקשקשן. אם מישהו אונס, או רוצח, כי הוא ראה שחקן עושה את זה בסרט, זאת אשמתו של השחקן?

נטלי: אתה מוכן לקחת על זה את האחריות?

בן יאיר: השתגעת?

נטלי: אז למה? למה את עושה את זה? אתה סתם משחק באש בשביל לקבל קצת תשומת לב? זה העניין? כסף? כוח? /אגו?

בן יאיר: (קוטע אותה) כי אני רוצה שאנשים במדינה הזאת יתחילו לקחת אחריות על החיים שלהם, כי אני לא מזלזל בהם, כי אני לא חושב שהם עדר מטומטם, שלא מסוגל לחשוב בשביל עצמו. אנשים התרגלו כבר להאמין לכל מה שהם שומעים בתקשורת, לבטוח באנשים אחרים, שיגידו להם מה נכון, מה לא נכון, ואז פתאום הם מוצאים את עצמם עושים דברים שבחיים הם לא היו עושים אם הם רק היו עוצרים רגע ל... אני לא רוצה שתאמיני למילה אחת שיוצאת לי מהפה, אני רוצה שתשאלני את עצמך שאלות, שתטילי ספק, ושתחליטי בעצמך. (מתרחק) אולי אני נאיבי, אבל אני מאמין באנשים, ואני מאמין שאין אמת אחת מוחלטת. ואני מאמין שאם כל אחד מאיתנו ילך עם האמת שלו... (רגע)

נטלי: אז...?

בן יאיר: (רגע) מה זה משנה? (מתקרב אליה) אמרתי לך, אני סתם ליצן קטן וקשקשן.

נטלי: (בחיוך) וזאת היתה האמת, כל האמת ורק...

בן יאיר: (בחיוך) מכונת אמת, הה? את יודעת שזה לא קביל בבית משפט...

נטלי: (מניחה יד על פיו) שקט קשקשן, עברו עשר דקות. אתה אמור להיות מוכן. (מתחילה לפתוח לו את החגורה) מעכשיו אף מילה (עוצרת פתאום והולכת).

בן יאיר: לאן את הולכת?

נטלי: שששש... (מסמנת לו לשתוק)

בן יאיר: (בלחש) מה?

נטלי: (מציצה לכיוון המצלמות) תהיה בשקט עכשיו, רצית שאני אכבה את האור, לא?

(חושך/ אור)

11. האמת על האמת

מור וסטס עם נטלי, בן יאיר איננו, נטלי מאוד נרגשת, אבל באופן משונה, גם מאוד שלווה.

מור: (מחייכת) אמרתי לך שהוא יהיה מקסים, לא?

נטלי: (למור) מה את הולכת לעשות עם זה?

מור: מה את חושבת?

סטס: את כיבית את האור.

מור: (בשקט) את מבינה שאני לא הולכת לשלם לך.

נטלי: מה?

מור: כי את לא זונה.

נטלי: (למור) זה מה שרצית, לא? שזה יהיה אמיתי.

סטס: אבל לא היה מספיק אור בשביל...

מור: זה מה שאת רצית.

סטס: לא ראינו כלום.

מור: דיברנו על סקס מצולם, יחסי מין מלאים, סנסציה, אם הייתי רוצה ראיון עיתונאי...

נטלי: ראיון עיתונאי?

מור: למה עשית את זה?

נטלי: הרגשתי שזה נכון, והלכתי עם מה שהרגשתי...

מור: למה שכבת איתו? בשביל הכסף?

נטלי: מה? לא. אני הלכתי עם האמת של הסצינה, עם מה שהרגשתי, את לא רוצה לשלם לי, אל תשלמי לי...

מור: מה, התאהבת בו?

נטלי: את כועסת עלי בגלל ש... ואם אני אגיד לך שבסוף בכלל לא עשינו סקס?

מור: אני לא אאמין לך.

נטלי: מה זה, סצינת קנאה?

מור: תזהרי ממני.

נטלי: אני שיחקתי סצינה, אני חושבת שקיבלת סצינה מעולה, ואני לא רציתי שהוא יחשוד, אז... עשיתי את זה בגללך, אני לא מבינה מה רצית לצלם פה, סרט פורנו סוג ז'? פיילוט לסדרה "שוכבים עם כוכבים"?

(רגע)

מור: את צודקת. באמת היית מצוינת.

נטלי: (בצניעות) תודה.

מור: היית אמיתית.

נטלי: (כמעט בלחש) תודה.

מור: אני מכירה את בן יאיר שנים, חשבתי שהוא סתם מניפולטור בן זונה שיעשה הכל בשביל סקס כסף וכוח, ואת חשפת את האמביציה האמיתית שלו: מסתבר שבסתר ליבו הוא בעצם אידיאליסט.

נטלי: מה את רוצה להגיד? שהוא עבד עלי?

מור: ברור שהוא עבד עלייך, וכמו שהוא עבד עלייך, הוא יצליח לעבוד על הרבה מאוד אנשים תמימים, שהוא הולך לזיין בדרך למעלה.

נטלי: אולי... אולי הוא באמת מאמין במה שהוא אמר...

מור: את באמת מאמינה שבשביל לשקר טוב, צריך להאמין בשקר? אני משקרת לך מהרגע שניפגשנו, את קונה את כל זיוני השכל שאני מוכרת לך, ואני לא הייתי צריכה להאמין בהם אפילו לשניה. האמנת לכל מה שאמרתי לך, כי את רצית להאמין.

סטו: זה לא נכון.

מור: ואת תמשיכי להאמין כי אם תפסיקי, את לא תוכלי יותר להאמין לאף אחד ובשום דבר. אין לי מה לעשות עכשיו עם הסרט הזה. ובגלל זה אני לא מתכוונת לשלם לך. מצטערת. אולי... אם לא תעשי שטויות, אם אף אחד אף פעם לא ישמע על הסרט הזה, אנחנו נוכל להישאר חברות, והחברות הזאת תוכל פעם להיות בסיס לכל מיני הזדמנויות עסקיות... אבל זה לא משהו שיכול לעניין אותך, נכון? כי את לא זונה, נכון?

נטלי: על מה את מדברת?

מור: אני אתן לך דוגמה לחברות אמיתית: האיש המקסים הזה, שבילה איתך עכשיו... הוא היה מקסים, נכון? ...אחרי שהוא אנס אותי, הוא הרגיש צורך לפצות אותי, כי הוא היה כבר לפני 20 שנה איש מקסים, ומפוצץ בכסף, אז הוא השאיר לי צ'ק מאוד נדיב, והלך. כשגיליתי שאני בהריון, הרמתי לו טלפון ואמרתי לו שאני בדרך למשטרה, אז רק בגלל שהוא איש מקסים, הוא שילם על ההפלה, וכדי שאני אפגע לא אפתח את הפה, הוא מימן לי דירה קטנה לא רחוק מפה. בתמורה, בגלל שגם אני מקסימה, הייתי מכירה לו כל מיני בחורות, לא זונות, חברות, עם אחת מהן, הוא אפילו התחתן. וככה נהיינו חברים. הוא ממשיך לעזור לי לפעמים ומשקיע כסף במקום הזה, ובתמורה אני דואגת לו מדי פעם למישהי מקסימה כמוך. לא רק לו, לעוד חברים שלי, וגם לחברות. כולנו אנשים מקסימים, אבל חברות אמיתית זה לא קסם, זה אינטרס משותף, וערבויות! את מבינה למה הייתי צריכה את הסרט הזה? כי אני בחיים שלי לא אתן יותר לאף אחד לעשות לי את מה שאת נתת לו היום לעשות לך בחינם... חתיכת מטומטמת.

נטלי: אני לא מבינה... את אמרת לי, ביקשת ממני, את רצית...

מור: (מתפוצצת, מכה את נטלי שנופלת על הרצפה) מה את לא מבינה, אה? זונה מטומטמת. מה את לא מבינה?!!

סטו: די!!! (סטו שולף אקדח דורך אותו ומכוון לכיוון מור, נטלי נבהלת)

מור: (בשקט) סטס, תן לי בבקשה את האקדח, (מושיטה יד) זה מאוד אבירי מצדך אבל...
(סטס לא זז, היא פונה לנטלי בזהירות) יש לך בעיה עם זה שאני קוראת לך זונה
מטומטמת?

נטלי: (קמה מבוהלת) לא.

מור: (מתקדמת לאט אל סטס) שמעת סטס? אנחנו מבינות אחת את השניה, לא צריך
להתרגש. תן לי בבקשה את האקדח (לוקחת לו את האקדח מהיד) תודה. (לנטלי) אם מישהו
ישמע על זה, אני אהרוג אותך.

סטס: (לנטלי, על מור) היא משקרת אותך גם עכשיו, את לא רואה?

מור: סטס תסתום.

סטס: (למור) מדברת כאילו אין לה אלוהים, אבל רק בגללו, בגלל האלוהים, היא ככה, בשביל
שהוא יראה שרק היא זה פה הבוס. (לנטלי) את לא זונה, אל תתני להם לעשות ממך זונה,
את כמו פוליגרף אנושית, ובגלל זה הזונה הזאת פה (על מור)...

מור: סטס תסתום את הפה שלך.

סטס: היא מאוהבת בך מרגע ראשון שהיא ראתה אותך, אבל בחיים היא לא תודה את זה, כי
היא זונה. היא זונה, והבן יאיר הזה זונה, וגם אני זונה, והבעל שלך הוא זונה בן זונה. רק
אנשים שהם זונות בני זונות, יכולים ככה, כי בשבילם אין בעולם הזה שום דבר מספיק שווה
בשביל להאמין בו. את, תמיד תרצי להגיד את האמת! ואם את תיפחדי, אז אני אגיד את
האמת בשבילך, ותדעי שהמטומטמת הזאת פה, היא משקרת אפילו לעצמה, כי הבוסית
הגדולה הזאתי, יותר מהכל היא רק רוצה שיהיה לה אהבה, אבל אין לה אומץ. את יודעת
למה אין לה אומץ? כי היא זונה.

מור: (בשקט) סיימת?

סטס: (בכעס) לא יודע.

מור: סיימת?

סטס: (מתפוצץ) לא יודע. לא יודע אם סיימת, לא יודע, בסדר?!

מור: אם אתה לא יודע, אז מי כן יודע?

סטס שותק

מור: הוא לא יודע. אבל הוא צודק. אין לי שום דבר ששווה להאמין בו, אז אני לא יכולה לסמוך
על אנשים שמתעקשים להגיד את האמת בכל מחיר, ולכן למרות שאני בסך הכל מאוד
מחבבת אותו... (מכוונת לעבר הראש של סטס את האקדח ויורה, הוא צונח כמו אבן, נטלי
צורחת) ולמרות שאני אוהבת אותך, לא תהיה לי שום בעיה להרוג אותך, אם את או בעלך
תגידו מילה למישהו על כל מה שקורה כאן. (מניחה את האקדח, ושולפת טלפון, מחייגת,
פונה שוב לנטלי שעומדת קפואה) את רוצה להשאר כאן לעזור לנקות? (נטלי המומה מסמנת
"לא" עם הראש) אז לכי הביתה, עכשיו, עוד מעט יגיעו לכאן אנשים, ואני לא חושבת שזה
רעיון טוב שהם יראו אותך. הם בני זונות הרבה יותר גדולים ממני. (נטלי מבוהלת מתחילה

ללכת אחורה, נתקלת בגופה של סטס ונופלת, קמה, פונה לצאת ונעמדת. מור בטלפון) ... היית מרוצה? מה בפעם הבאה? בתולה? קטינה? ...זאת הפעם האחרונה, זה לא שווה את זה. זה לא ענייך איך שכנעתי אותה. אני שמחה שהיית מרוצה ממנה, גם היא היתה מרוצה ממך, אבל אני צריכה עכשיו לנקות אחרריך.... (מתפרצת) ...כי לא שולחים שחקנית לעשות עבודה של זונה! (מור מנתקת את הטלפון, נטלי עדיין שם, מור רואה אותה. היא מפנה למור את הגב ופונה אל מיקי שנכנס לבמה. מור ניגשת ומתישבת ליד סטס, נטלי מתקרבת למיקי בפניה הרחוקה של הבמה)

בן יאיר מופיע על המסכים:

לכל מקום שאליו אני מגיע, בארץ הנפלאה שלנו, שואלים אותי שוב ושוב את אותה שאלה – האם בבחירות הבאות, אני אתמודד לראשות הממשלה? אני לא יודע אם יש לי בכלל סיכוי. אם אפשר בכלל להצליח בפוליטיקה, כשאתה מתעקש להגיד את האמת. אני לא יודע. אני עומד, המום, מול הקהל העצום והחם הזה, ויש לי רק תשובה אחת. אני בסך הכל עבדכם הנאמן. מה שהעם הזה רוצה, העם הזה יקבל.

(מחיאאות כפיים מוקלטות פניו של בן יאיר קפואות)

מור: (לסטס ששוכב דומם על הארץ) סטס...

(שתיקה)

נטלי: (למיקי) אני אוהבת אותך.

(שתיקה)

מור: ... (מלטפת לסטס את הראש) מה עכשיו?

נטלי: (למיקי) אני אוהבת אותך.

(שתיקה)

מור: זהו. נגמר.

(שתיקה)

נטלי: אתה מאמין לי?

(שתיקה)

מיקי: הבנתי איך הוא עושה את זה

נטלי: מה?

מיקי: זה לא נכון להגיד שהוא רמאי. הוא לא. הוא פשוט מציע אלטרנטיבה. למה שהאמת תהיה מוגבלת רק למה שנכון עובדתית או מוסרית? האמת צריכה להיות... כל מה שמרגיש לנו נכון. אנחנו קודם כל צריכים להחליט מה אנחנו רוצים, ואז... אם זה לא מרגיש נכון, אם המצפון שלנו מציק... צריך להבין שזה מרגיש ככה, לא בגלל שמה שאנחנו רוצים הוא לא נכון. זה מרגיש ככה רק בגלל שאנחנו תקועים עדין עם ה...נו... איך קוראים לזה?

נטלי: מצפון.

(רגע)

מור: (לסטס) אני מצטערת

(רגע)

נטלי: אתה מאמין לי שאני אוהבת אותך?

(רגע)

סטס: (מרים את הראש) אפשר לקום?

(רגע)

מיקי: כן.

סטס מתיישב

מור: (מחייכת) לרגע ממש האמנתי לך (סטס קם ומושך בכתפיים, היא מחייכת וקמה אליו, הוא מתרחק ממנה ויוצא)

מיקי: (לנטלי) גם אני אוהב אותך.

קול קריין: זאת היתה האמת. כל האמת ורק האמת.

סוף